

gende Forslag. Tolden bliver jo ved det foreliggende Forslag nedsat paa en hel Række Punkter: Paa Kul, Petroleum, nogle Manufakturvarer og en hel Mængde andre Ting, Fødevarer osv. Naar vi se hen til, at Staten er langt den største Forbruger af en stor Del af disse Varer, saa forekommer det mig, at Staten maa tjene en hel Del selv, og det kunde være ganske rart at faa en Beregning over, hvor meget det er, Staten tjener. Jeg kan f. Eks. nævne, at Staten ifølge Jernbanernes Driftsregnskab bruger en stor Mængde Kul til sine Jernbaner. Jeg ved ikke, om det er Tilfældet, at Staten faar sine Kul til Statsbanerne toldfrit ind, men der er mange andre Institutioner, der bruge Kul; der er Rigsdagen, der er Regeringen, alle Jernbanestationer omkring i Landet, alle de Skibe, Staten ejer, Fiskeriinspektionsskibene, Sandpumper, Fyr- og Vagervæsenet, Marinens Skibe, Orlogsværftet osv. En Del kommer ganske vist — saa vidt jeg ved — toldfrit ind, men en stor Del, i alt Fald hvad der købes ude omkring i Provinserne, bliver toldet. Der er endvidere Retslokalerne, Strafanstalter, Sindsygeanstalter, Aandsvageanstalter, Kaserner og andre militære Etablissementer og Fæstninger, der er jo Steder nok, hvor Staten har et meget stort Forbrug. Den har her ikke alene stort Forbrug af Kul, Petroleum, Olie, Talg osv., den Slags Ting, som delvis blive toldfri, men hvad bruger Staten ikke af Nødvendighedsartikler paa sine Strafanstalter, Hospitaler, Sindsygeanstalter og Aandssvageanstalter, den grønlandske Handel osv., Artikler som Kaffe, Ris, Sukker og den Art Ting? Jeg vilde være meget tilfreds, hvis den højtærede Finansminister kunde skaffe os ganske nøjagtige Oplysninger om, hvor meget Staten selv tjener i Toldnedsættelse, det er jo vistnok et ikke ringe Beløb og et Beløb, der ikke behøves nogen Art af Kompensation for, for det er jo en direkte Indtægt i Statskassen. Jeg har forsøgt at anstille nogle Beregninger over dette, men det er den Art Beregninger, en almindelig Rigsdagsmand ikke kan gøre, det er Beregninger, som kun den højtærede Finansminister kan gøre.

Jeg kunde her sige, medens jeg taler om Kompensationen, at der kunde jo være

andre Punkter, hvorpaa den højtærede Finansminister ogsaa kunde faa Kompensation. Jeg er vis paa, at den højtærede Finansminister f. Eks. har studeret de ny Skattelove, der ere vedtagne i Tyskland fornylig, og han vil jo saa maaske vide, at der er en Skat, som hedder Tantièmeskat. Jeg synes, det er et Punkt, som den højtærede Finansminister burde tage op til Overvejelse. Det er en Skat, som svares af den Tantième, der gives i Aktieselskaber. Jeg skal selvfølgelig ikke her komme ind paa en nøjagtig Redegørelse for den, men det er i hvert Fald saadan noget i den Retning, at Skatten svares af det Ekstrabeløb, der ydes til Direktionen, og det Ekstrabeløb, Aktionærene faa udover en passende Rente. En saadan Skat vilde jo være en overordentlig god Skat at kompensere med paa en Toldlov, og jeg tror, at hvis den højtærede Minister vilde fremsætte et Skattelovforslag i den Retning, saa vilde det vinde almindelig Anerkendelse. Jeg kan ogsaa nævne, at de have faaet en Automobilskat dernede. Det var maaske noget, Landboerne vilde hilse med Glæde; jeg for mit Vedkommende mener nu, at det ikke vilde være absolut heldigt at faa en saadan Skat, men det var i alt Fald ogsaa et Spørgsmaal, der kunde tages op til Overvejelse.

Ja, jeg vil hellere slutte her, hvis jeg ikke kan blive ved ret længe. Jeg tillader mig at spørge Formanden, hvor længe jeg maa blive ved.

Formanden: Der kan godt fortsættes.

Rørdam: Jeg skal dernæst gaa over til et andet Punkt i mit første Foredrag, som jeg kom ind paa at omtale lidt mere vidtløftigt. Det var Stillingen til Værditolden. Indførelsen af Værditolden er jo et af de Hovedkrav, Venstre har opstillet, det er et af de Hovedkrav, den højtærede Finansminister ganske har forladt, og et af de Punkter, hvor Finansministeren anvendte Højres gamle Argumenter. Da han saa blev gaaet paa Klingen paa dette Punkt, viste det sig, at han ogsaa her var villig til at forhandle. Jeg kan fremhæve, at det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) udtrykkelig udtalte, at der i det foreliggende Forslag desværre var mindre